

Sveučilište u Zagrebu
PRIRODOSLOVNO-MATEMATIČKI FAKULTET
Kemijski odsjek

Mimetici sekundarnih struktura proteina

E.Lenci, A. Trabocchi, *Chem. Soc. Rev.* **49** (2020) 3262-3277.

Barbara Bogović

Kemijski seminar 1

Poslijediplomski (doktorski) sveučilišni studij Kemije

Organika Kemija

18. svibnja 2022., Zagreb

UVOD

Peptidi i proteini

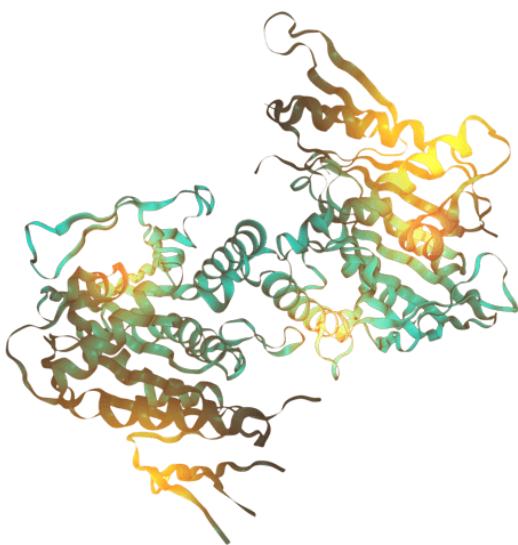
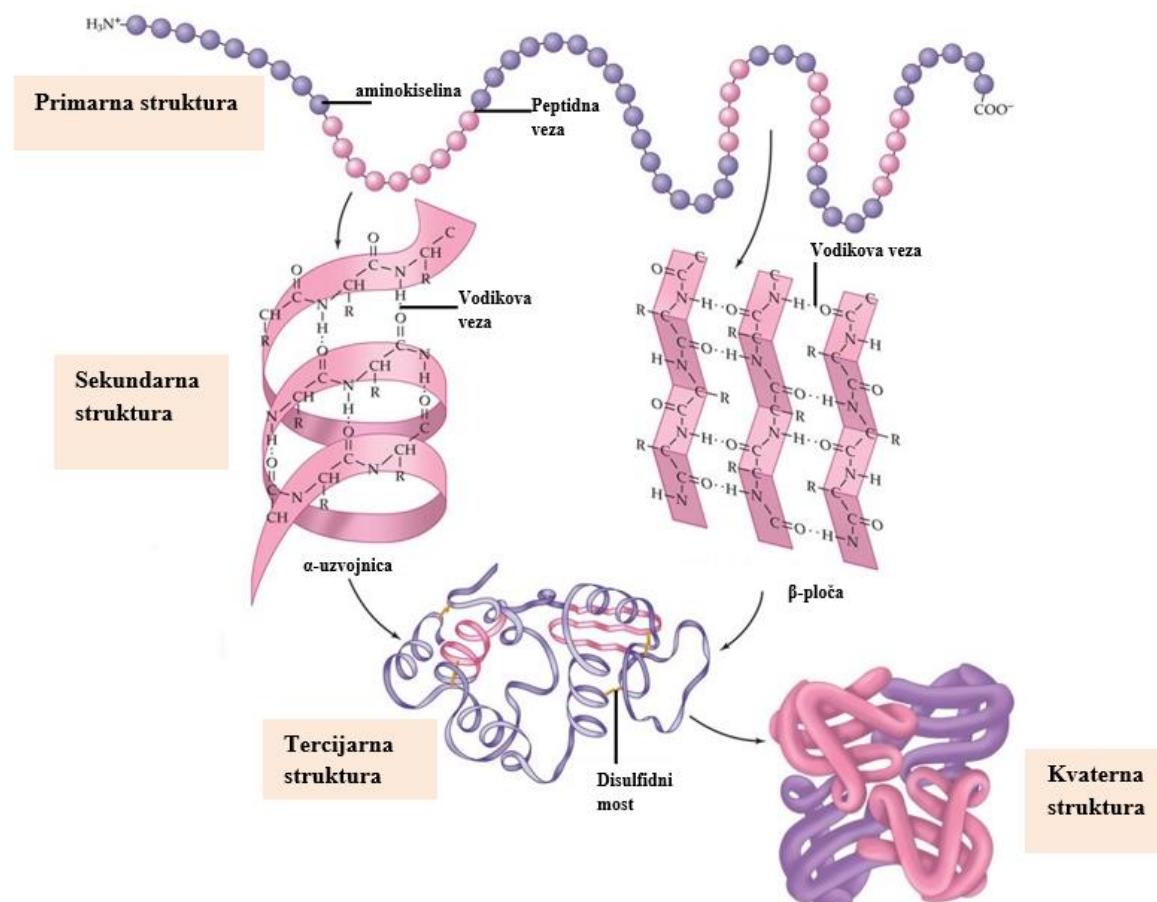
Djeluju kao neurotransmiteri, neuromodulatori, hormoni, antigeni, antibiotici

Gradjeni su od aminokiselina

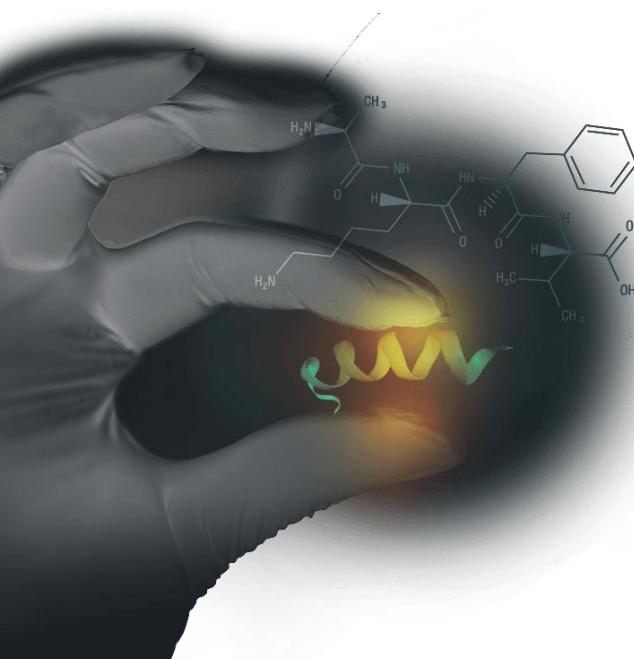
Proteinogene aminokiseline

Neproteinogene aminokiseline

Četiri strukturne razine

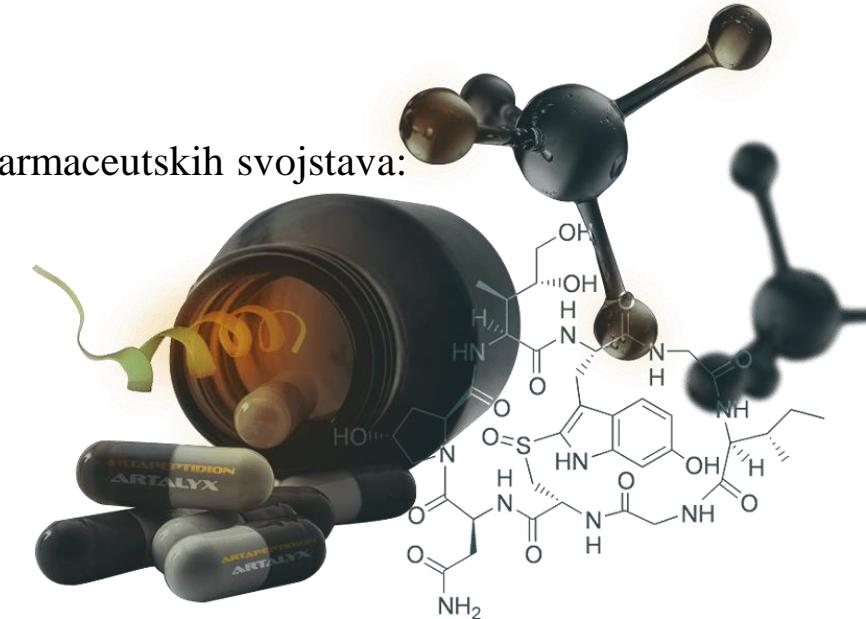

Peptidi kao terapeutici?

Ograničena primjena zbog nepovoljnih farmaceutskih i biofarmaceutskih svojstava:

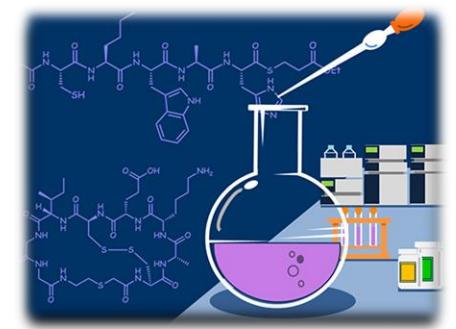
- konformacijska fleksibilnost
- proteolitička nestabilnost
- niska biodostupnost

Zahtjev za modificiranim peptidima s unaprijeđenim farmakodinamičkim i farmakokinetičkim svojstvima:

- povećana djelotvornost, selektivnost, metabolička stabilnost i bioraspoloživost
- smanjenja toksičnosti

Razvoj Peptidomimetike!

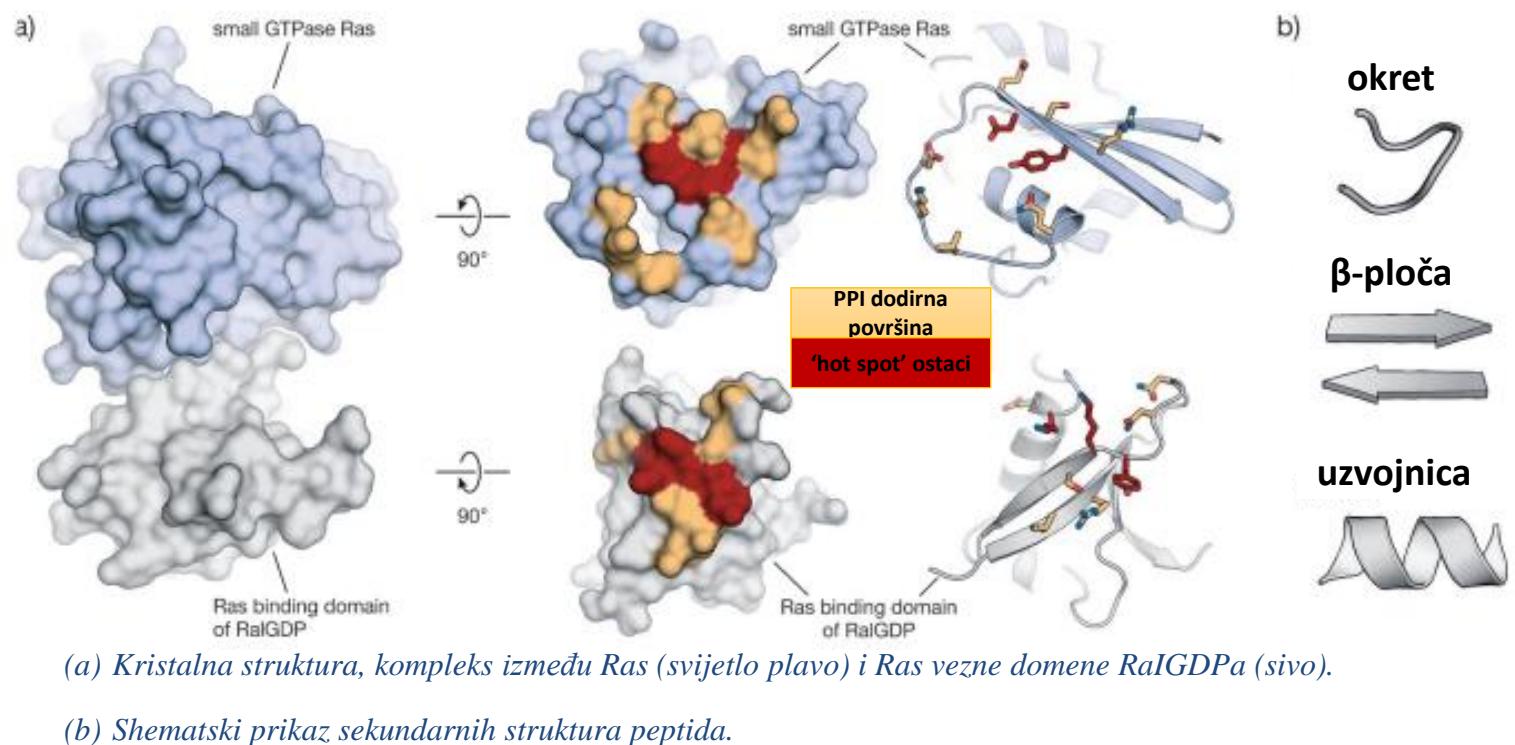

Peptidomimetik je 'spoj' čiji esencijalni farmakoforni elementi oponašaju 3D strukturu prirodnog peptida ili proteina te zadržavaju njegovu sposobnost interakcije s biološkim ciljanim sustavima pri čemu zadržavaju jednak biološki učinak

Mimetici sekundarnih struktura

Protein-protein interakcije!

Jedno od najvažnijih područja primjene mimetika sekundarnih struktura je inhibicija protein-protein interakcija

Osnovni preuvjet za postizanje biološkog odgovora strukturalna komplementarnost liganda i receptora te njihovo međusobno povezivanje

Potreba za izgradnjom bioaktivnih molekula koje oponašaju peptide i odlikuju se povećanom stabilnošću i unaprijeđenom biološkom aktivnošću

Mimetici uzvojnica

Klasifikacija:

- ovisno o broju ostataka koji sudjeluju u jednom zavoju
- i broju atoma između karbonilne skupine aminokiseline na položaju i te amidnog protona na položaju $i + n$

Najraširenije uzvojnica u globularnim proteinima

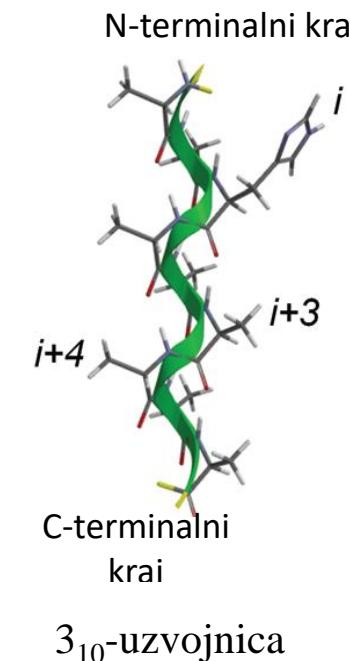
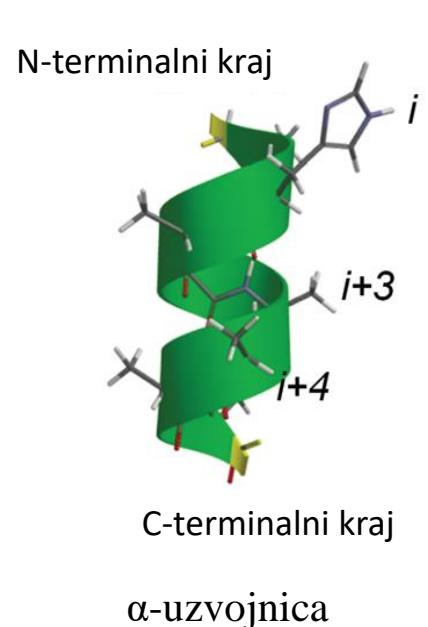
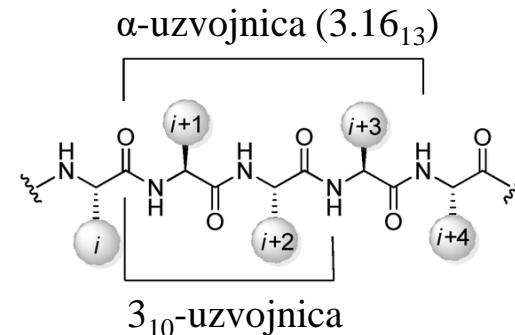
~ 90% 3.16_{13} -uzvojnica, **α -uzvojnica**

10% 3_{10} -uzvojnica

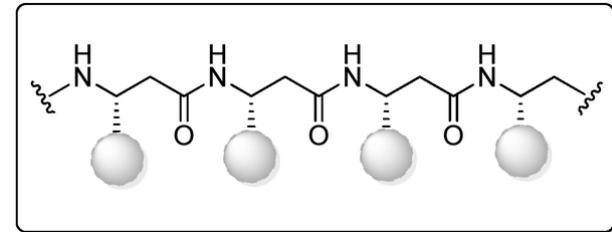
Manje česte:

14-uzvojnica (3_{14} -uzvojnica)

12-uzvojnica (2.15_{12} -uzvojnica)

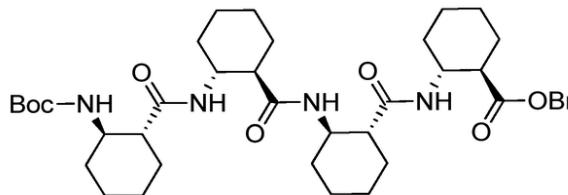
Foldameri

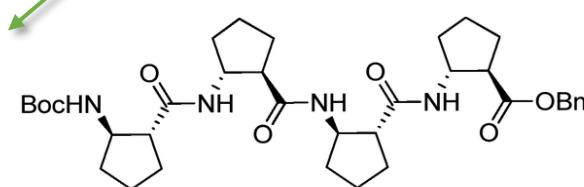
Neprirodne kompaktne oligomerne strukture koje karakterizira dobro definirana prostorna organizacija

Podjela foldamera:

- Homogeni i heterogeni (hibridni)
- Mimetici α -, β -, γ -, δ -uzvojnice (najznačajniji)

(trans-ACHC)₆ kao mimetik 14-uzvojnice

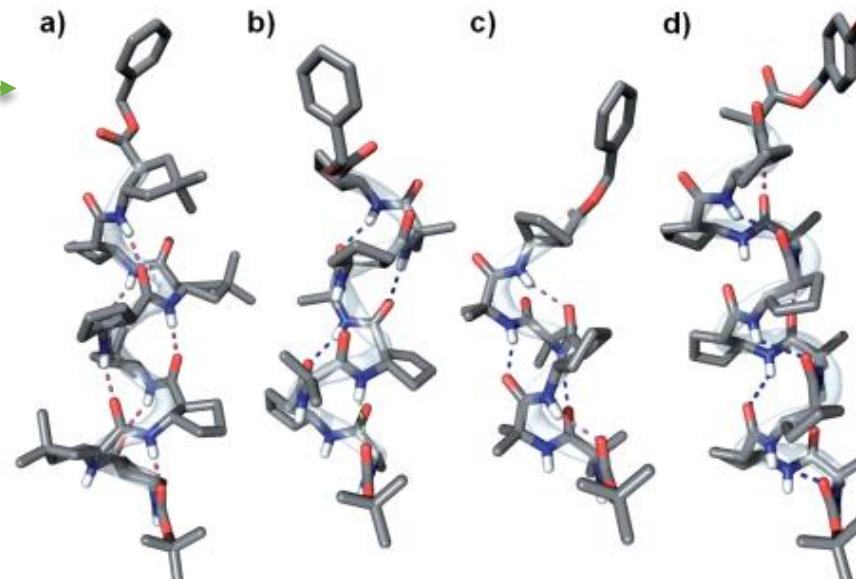

(trans-ACHC)₆ kao mimetik 12-uzvojnice

Najviše su proučavani foldameri β -peptida

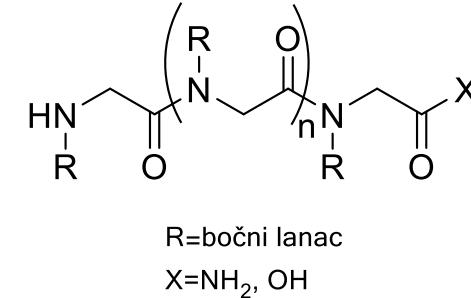
Sintetiziraju se:

- uzastopnom kondenzacijom β^2 -, β^3 -aminokiselina ili $\beta^{2,3}$ -aminokiselina.
- kondenzacijom cikličkih derivata, kao što su *trans*-aminociklopantan karboksilna kiselina (ACPC) i *trans*-aminocikloheksan karboksilna kiselina (ACHC)

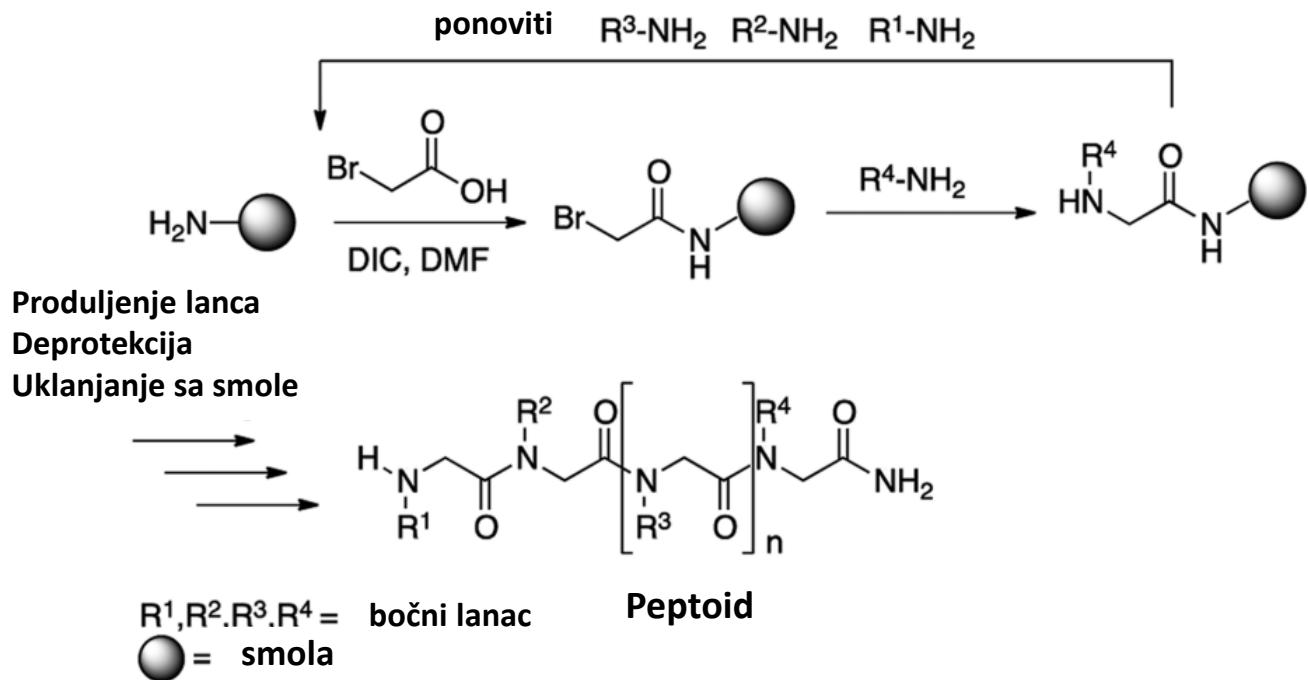
Peptoidi

Peptoidi se mogu opisati kao α -peptidni mimetici, u kojima su bočni lanci s α ugljikovih atoma premješteni na dušikove atome amidne veze

Prednosti peptoida:

- povećana otpornost prema enzimskoj hidrolizi
- bolja permeabilnost kroz staničnu membranu
- povećana biološka aktivnost

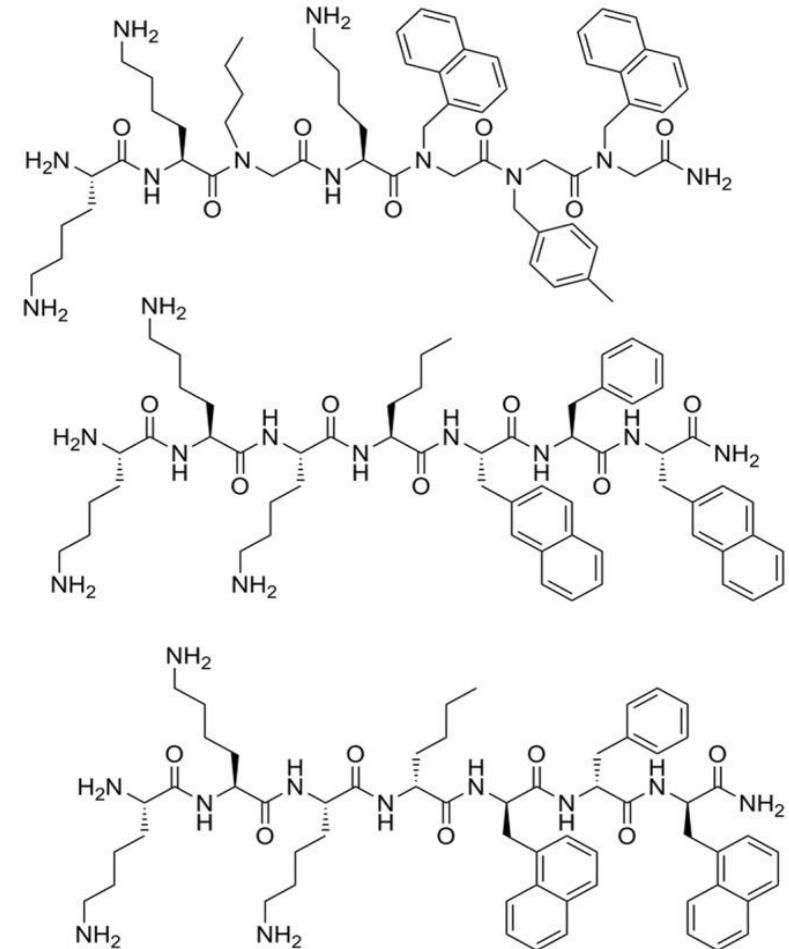
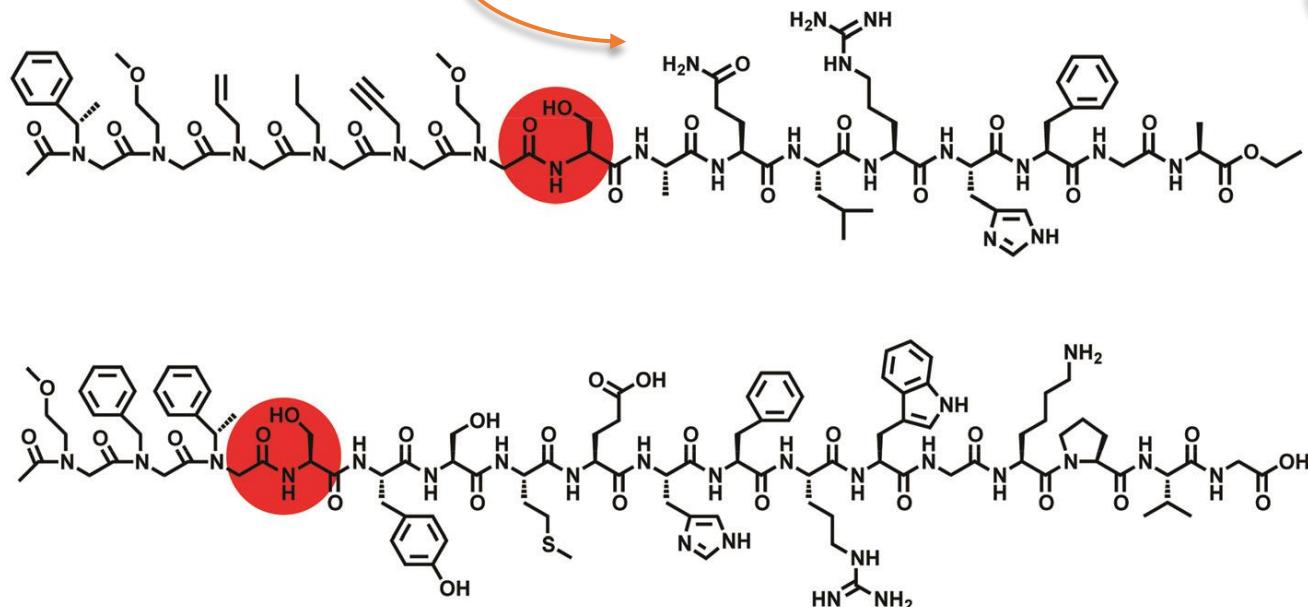

Sinteza oligomera građenih od N-supstituiranih glicina submonomernom metodom na čvrstom nosaču

Nedostaci:

- cis/trans izomerizacija (smjesa konformerata)

Dizajn hibridnih struktura između peptidnih i peptoidnih oligomera

- hibrid pokazuje poboljšanu biološku aktivnost
- biološka aktivnost posljedica stvaranja amfipatske uzvojnice

Peptoidi se istražuju kao potencijalni terapeutici u području plućnih surfaktanata, antibiotika, medicinske dijagnostike te kao antikancerogeni agensi

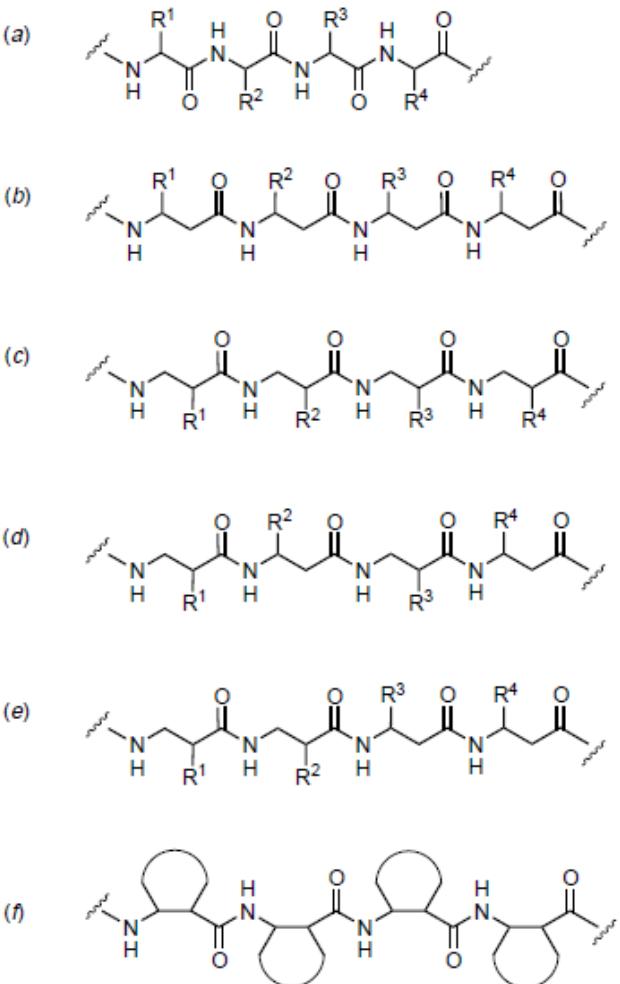
β -peptidi

Prednosti:

- povećana metabolička, strukturalna i proteolitička stabilnost

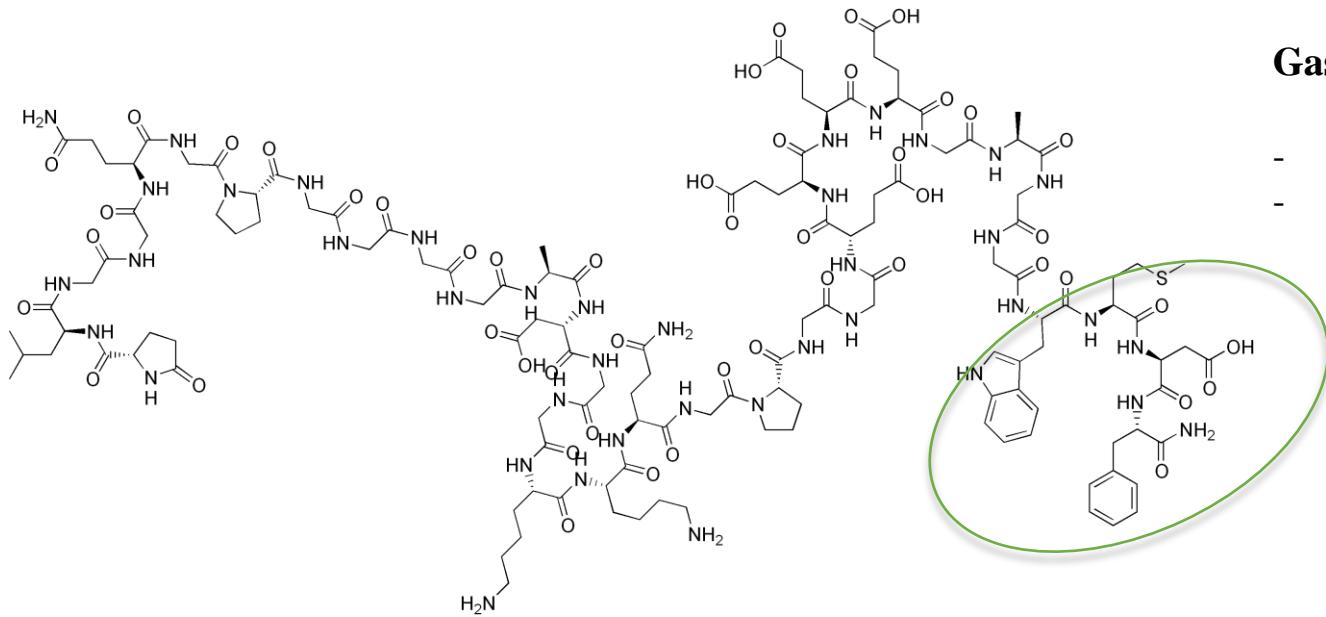
Peptidomimetici nalaze primjenu:

- istraživanjima inhibitora proteaza
- dizajn peptidnih cjepiva
- dizajn antimikrobnih peptida

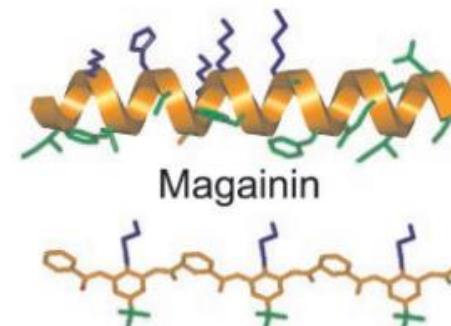
(a) α -peptidi, (b) β^3 -peptid (sadrži β -supstituirane β -aminokiseline), (c) β^2 -peptid (sadrži α -supstituirane β -aminokiseline), (d) β -peptid sadrži naizmjenično β^2 -aminokiseline i β^3 -aminokiseline, (e) β -peptid sadrži β^2 -aminokiseline i β^3 -aminokiseline, (f) β -peptid sadrži aminocikloalkan karboksilne kiseline

α -AA / α -PE	β -AA / β -PE
3 substitucijska položaja 2 moguće konformacije (R) (S)	5 substitucijska položaja 8 mogućih konformacija $(2R)$ $(2S)$ $(3R)$ $(3S)$

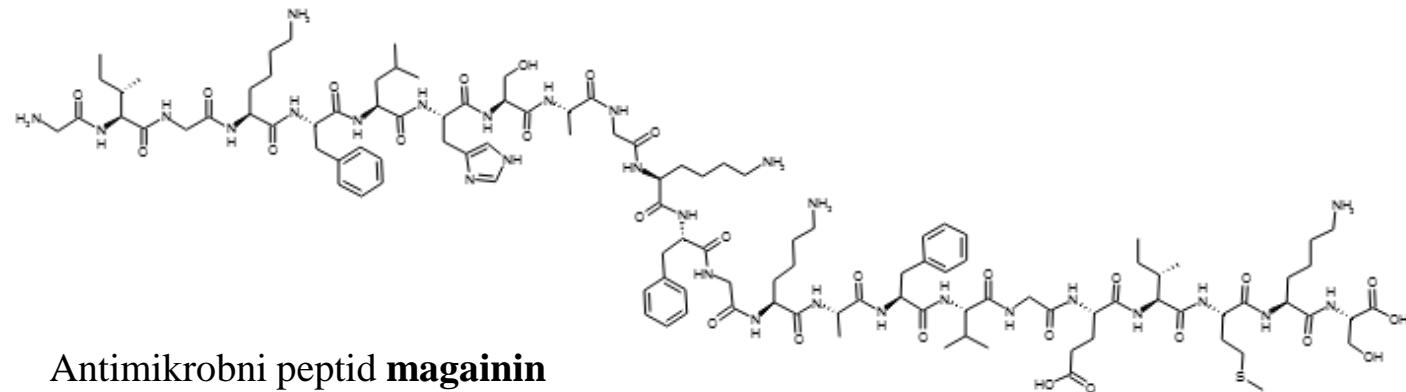

Gastrin

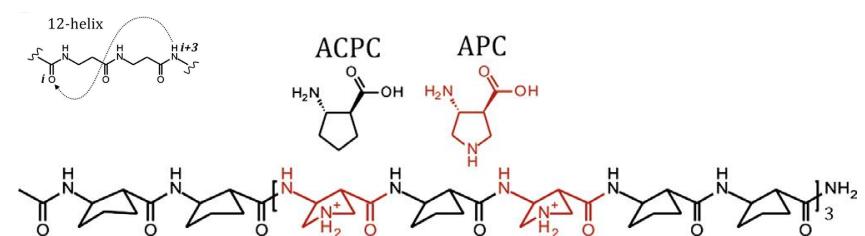
- Boc-Trp-Leu-Asp-Phe-OH agonist gastrina
- ugradnjom β -Leu ili β -Asp dobiveni su peptidomimetici s antagonističkim djelovanjem, što je važno za dizajn inhibitora gastrina

Amfipatska uzvojnica u molekuli antimikrobnog peptida magainina

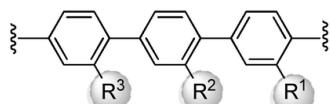
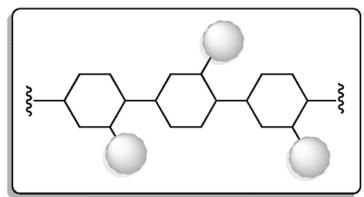

Antimikrobnii peptid **magainin**

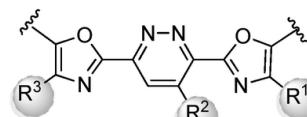

Struktura peptida β -17 kao mimetika uzvojnica iz magainina

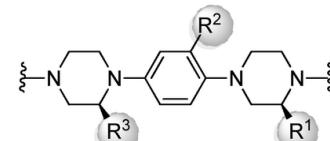
Foldameri s aromatskim i heteroaromatskim okosnicama

terfenil

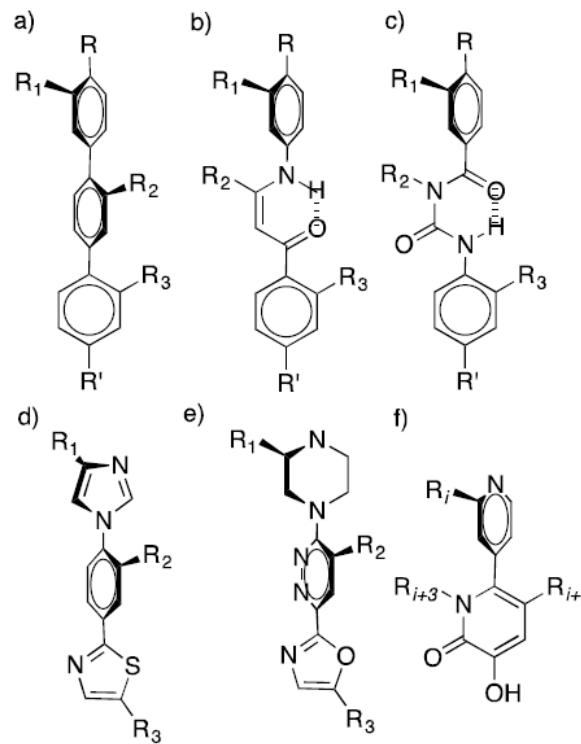

oksazol-piridazin

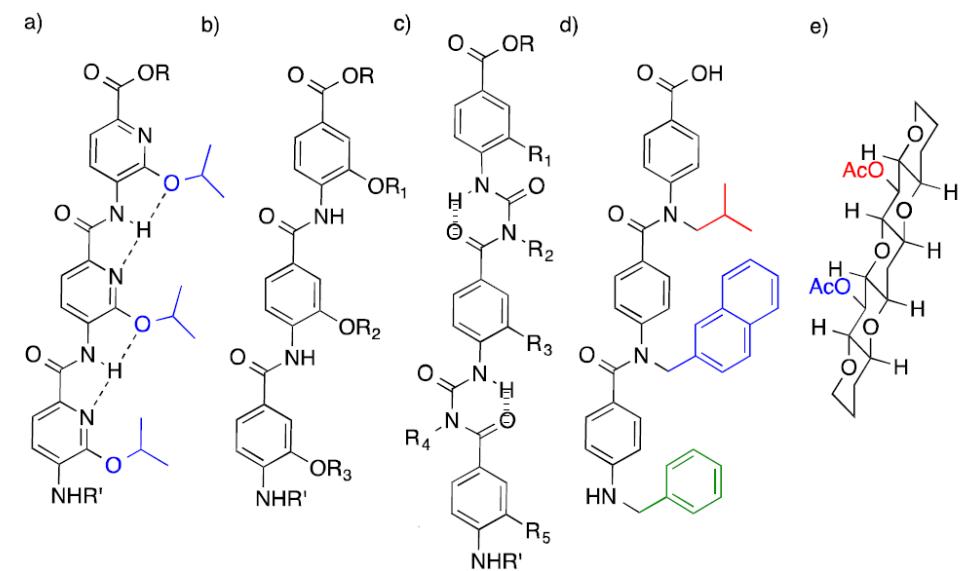

1,4-dipiperazinobenzen

Oligofenilni skeleti i njegovi derivati kao mimetici uzvojnica

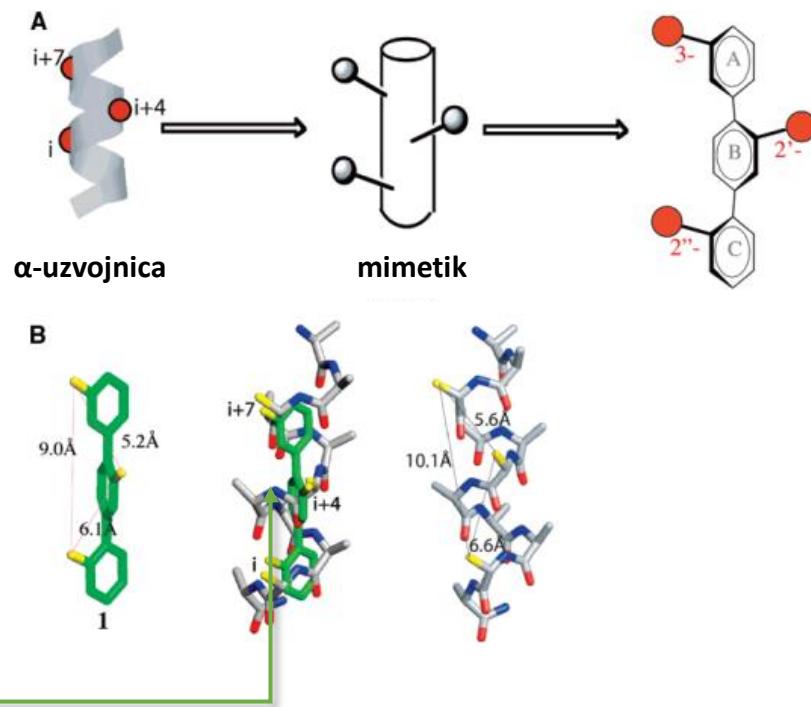

Oligobenzamidni skeleti i njegovi derivati kao mimetici uzvojnica

Oligofenilni skeleti i njegovi derivati kao mimetici uzvojnica

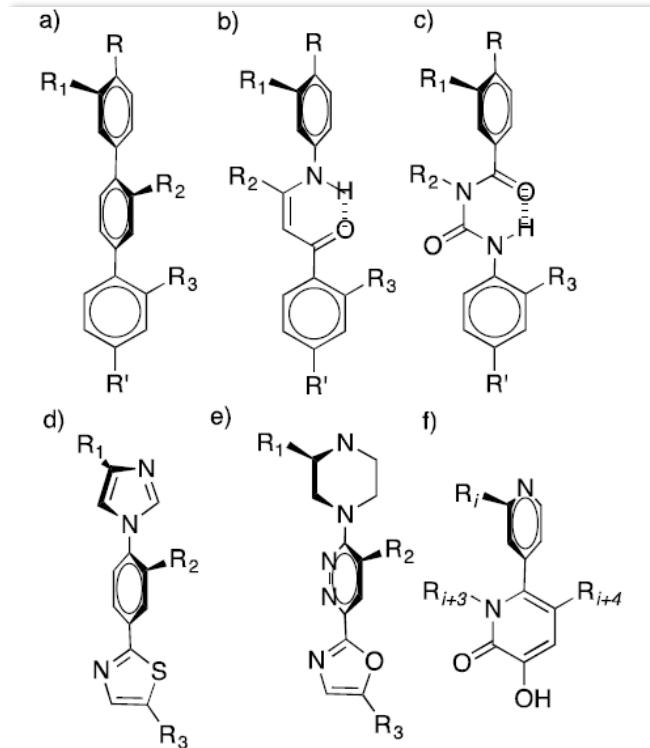
Inhibitori i antagonisti PPI!

(A) terfenilni skelet kao mimetik α -uzvojnice

(B) polialaninska α -uzvojnjica (lijevo) i 3,2',2"-trimetilterfenilen (desno)

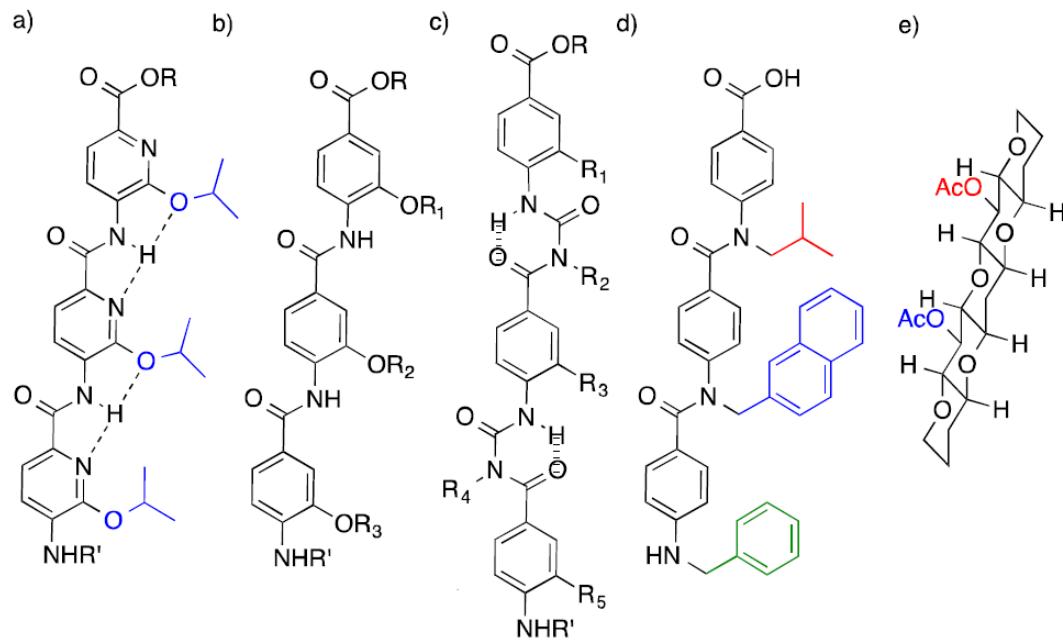
Udaljenost između dvaju supstituenata koji su smješteni na susjednim fenilnim podjedinicama iznosi 5 – 6 Å, što odgovara udaljenosti između aminokiselinskih ostataka i , $i+4$, $i+7$ α -uzvojnice

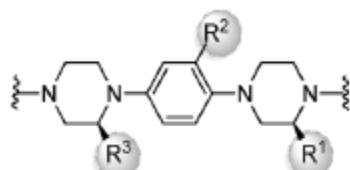
Problem!

hidrofoban karakter te dugotrajan i složen način priprave terfenilnih spojeva

Oligobenzamidni skeleti i njegovi derivati kao mimetici uzvojnica

(a) derivati oligo-p-aminopikolinske kiseline
(b-d) trisbenzamidni derivati
(e) policiklički eteri kao skeletne okosnice

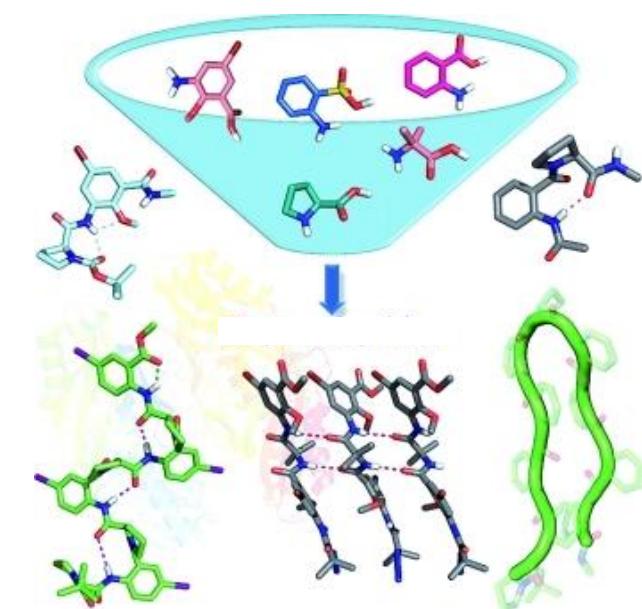
1,4-dipiperazinobenzen

1,4-dipiperazinobenzenski oligomeri

- dobra permeabilnost kroz staničnu membranu
- visok inhibicijski potencijal

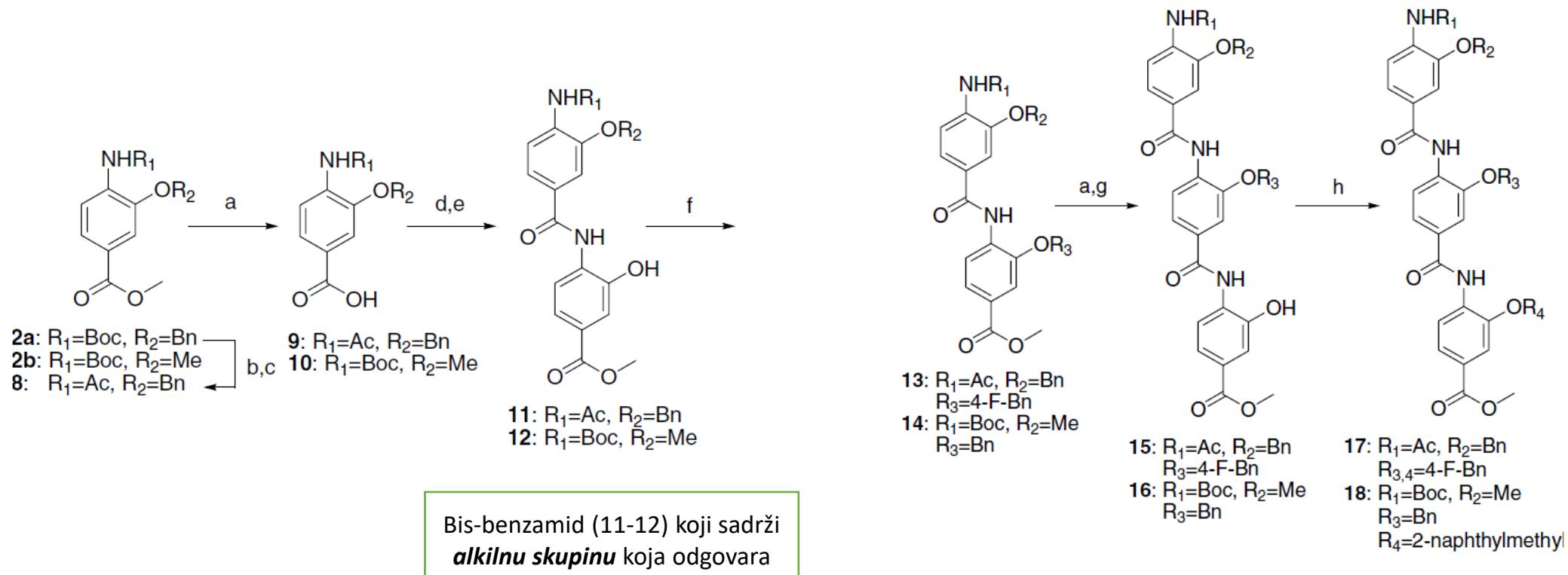
Nedostatak:

pokazuju smanjenju aktivnost
kao inhibitori PPI

**Prednost:
Jednostavnija sinteza!**

Shematski prikaz priprave dva tris-benzamida kao mimetika α -uzvojnica iz glukagona

Sintetski put za pripravu dva tris-benzamida kao mimetika α -uzvojnica iz glukagona

Reagensi i reakcijski uvjeti: (a) NaOH/MeOH/THF, 60 °C, 2 h; (b) 20% TFA/DCM, st, 2 h; (c) Ac₂O, DMAP, st, 12 h, 97% preko 2 koraka (b, c); (d) SOCl₂, THF, DMF (kat), 60 °C, 2 h; (e) metil 4-amino-3-hidroksibenzoat (5), DIPEA, DCM/THF, 0 °C → st, 2 h, 82% (11) i 77% (12) preko 3 koraka (a, d, e); (f) R₃X, NaH, DMF, st, 2 h, 77% (13) i 80% (14); (g) 5, BOP, DIPEA, DCM, st, 2 h, 74% (15) i 77% (16) preko 2 koraka (a, g); (h) R₄X, NaH, DMF, st, 2 h, 61% (17) i 86% (18).

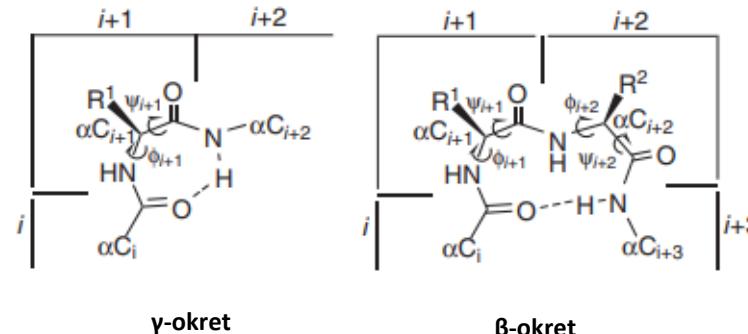
Mimetici β -okreta

Okreti su strukturalni motivi, odnosno mesta na kojima polipeptidni/proteinski lanac mijenja svoj smjer uslijed tvorbe intralačanih vodikovih veza u kojima najčešće sudjeluju Asn, Gly i Pro

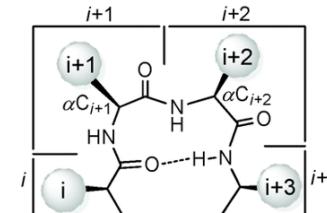
U proteinima su najrašireniji β -okreti

Mogu se klasificirati na α -, β - i γ -okrete

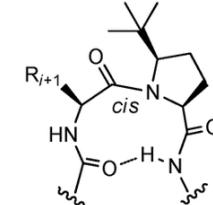
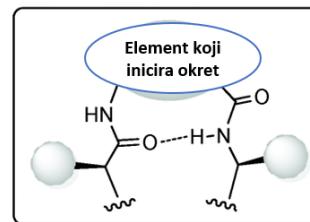
γ - i β -okreti, koji opisuju okret tri, odnosno četiri uzastopna ostatka

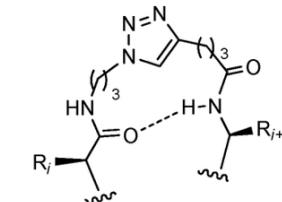
γ -okreti, C=O (i) ... NH (i+2); čine ga 3 aminokiseline i vodikovom vezom stabiliziran 7-člani prsten
 β -okret, C=O (i) ... NH (i+3); čine ga 4 aminokiseline i vodikovom vezom stabiliziran 10-člani prsten

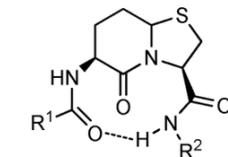
Element koji inicira okret

t-butilprolin kao inicijator β -okreta tip VI

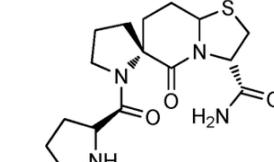
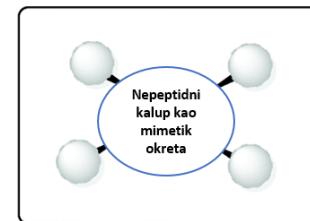

triazolni prsten (i trietilenski motiv) kao Pro-Gly izoster i inicijator okreta

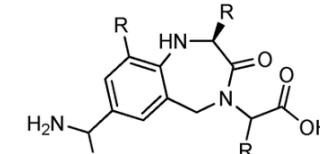

tiazolidino-2-piperazinon kao D-Ala-L-Pro izoster i inicijator β -okreta tip II' iz Gramicidina S

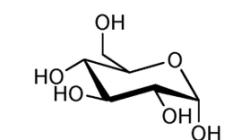
Nepeptidni kalup kao mimetički okreta

[5.6.5]spiro-biciklicki laktam kao Pro-Leu-Gly i mimetički β -okreta

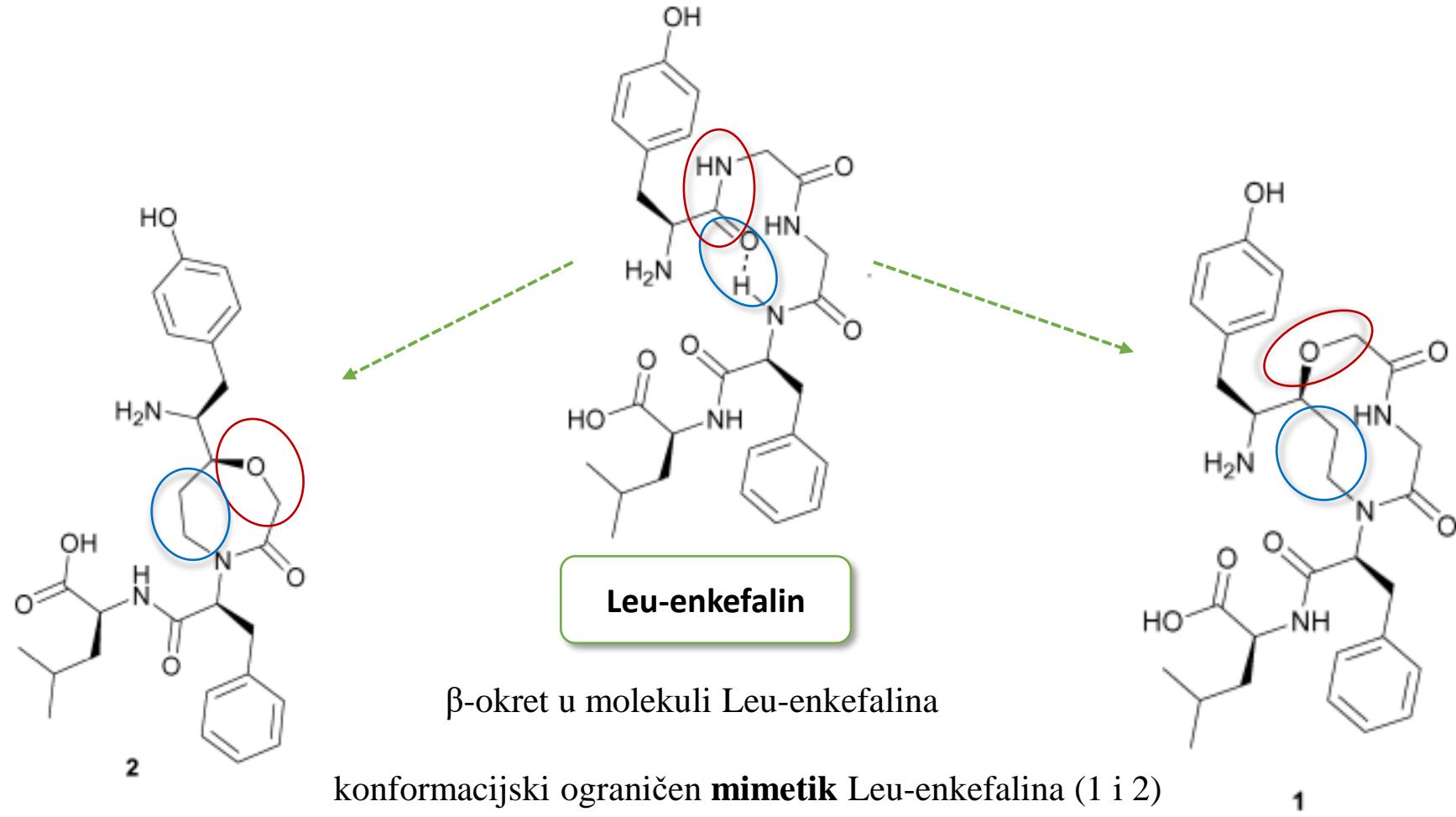

benzodiazepinski kalup kao mimetički β -okreta

B-D-glukozni kalup kao mimetički β -okreta

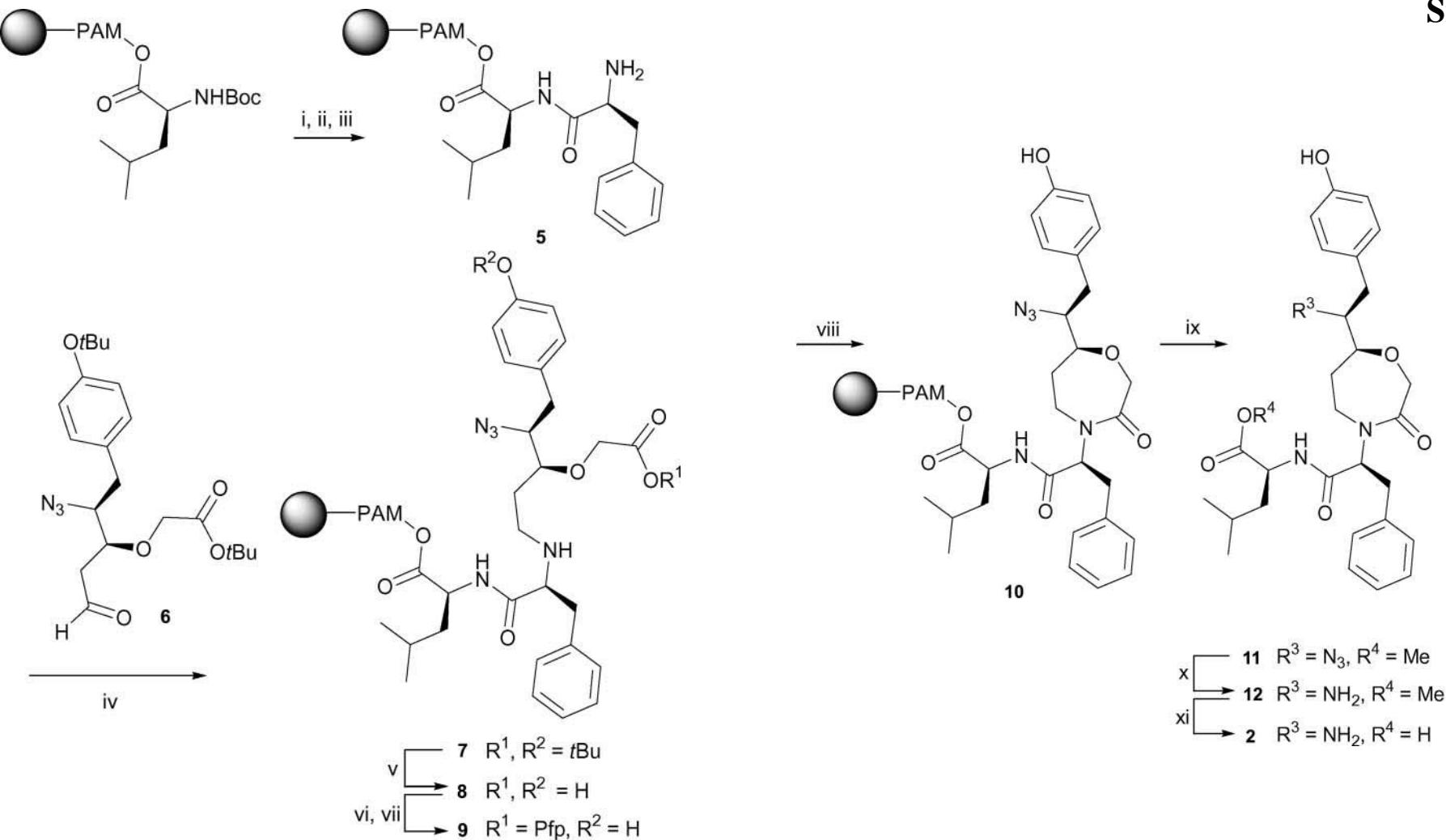
β -okreti mogu podijeliti na 9 podskupina (β -okret tipa I, I', II, II'', VI_{a1}, VI_{a2}, VI_b, VIII i IV)

etilenski most zamjenjuje intramolekulsku vodikovu vezu između ostataka i te $i + 3$ β -okreta Leu-enkefalina

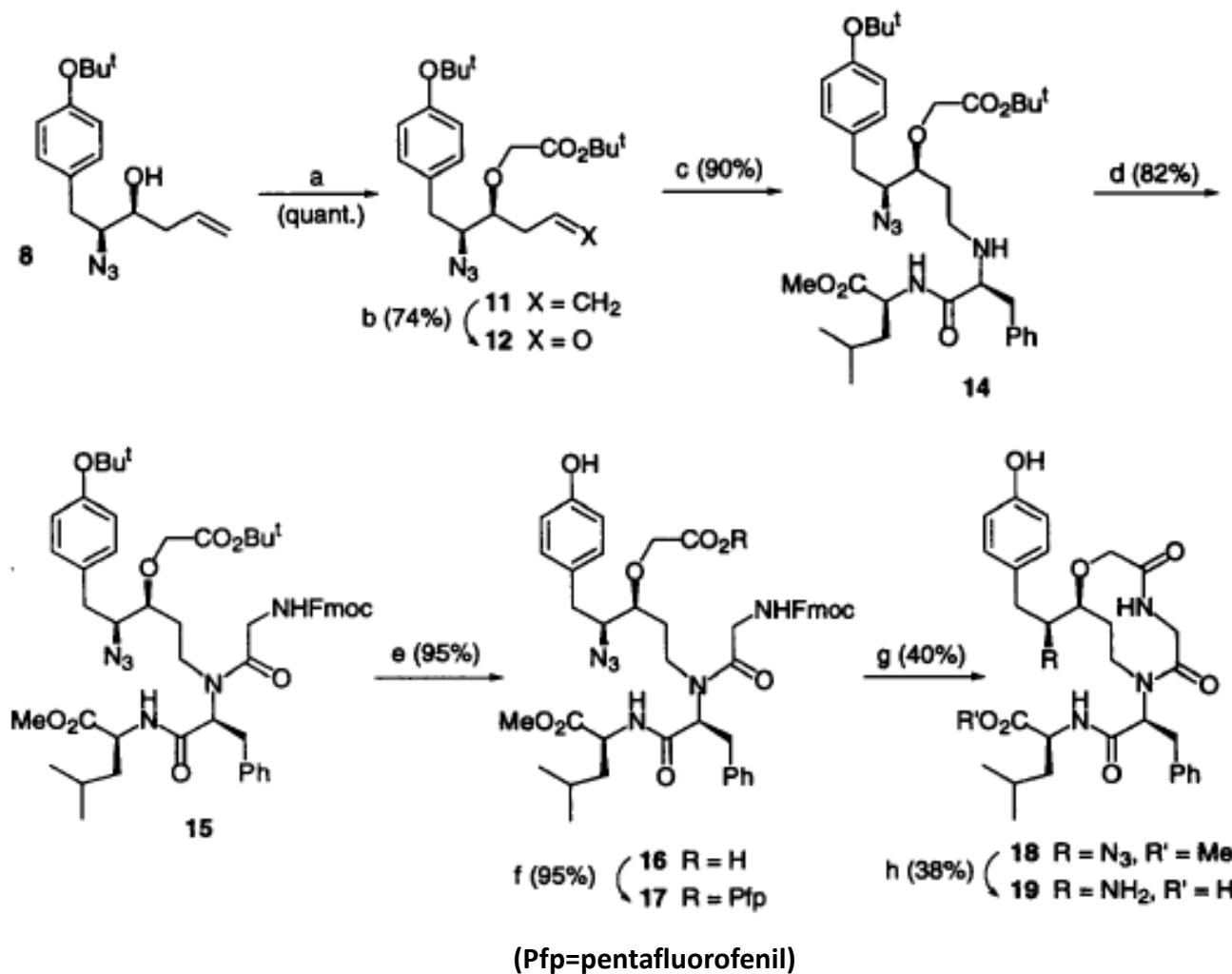
eterska izosterna skupina zamjenjuje amidnu skupinu između ostataka i te $i + 1$

Sinteza mimetika Leu-enkefalina

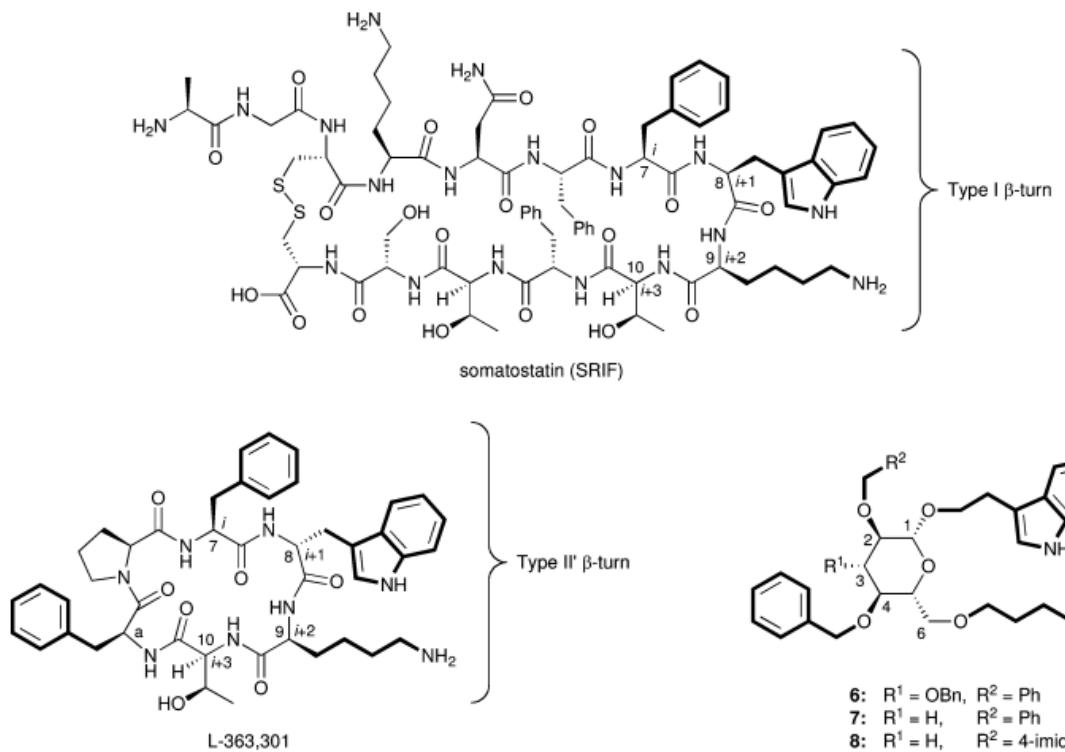
Reakcijski uvjeti: i) TFA (30%) in CH_2Cl_2 ii) HOBT, DIC, otopina bromfenol plavo, Fmoc-Phe-OH, DMF; iii) piperidin (20%) in DMF; iv) 5, $\text{Na}(\text{OAc})_3\text{BH}$, NEt_3 , $\text{CH}_2\text{ClCH}_2\text{Cl}$; v) TFA (30%) in CH_2Cl_2 ; vi) HCl (1 M) u 1,4-dioksan; vii) PfpOH, DIC, EtOAc; viii) NEt_3 , 1,4-dioksan, reflux; ix) Na (0.22 M) in MeOH, 25% (sinteza na čvrstom nosaču); x) SnCl_2 , PhSH, TEA, THF; xi) LiOH (0.1 M), THF, 56% (11).

Sinteza mimetika Leu-enkefalina

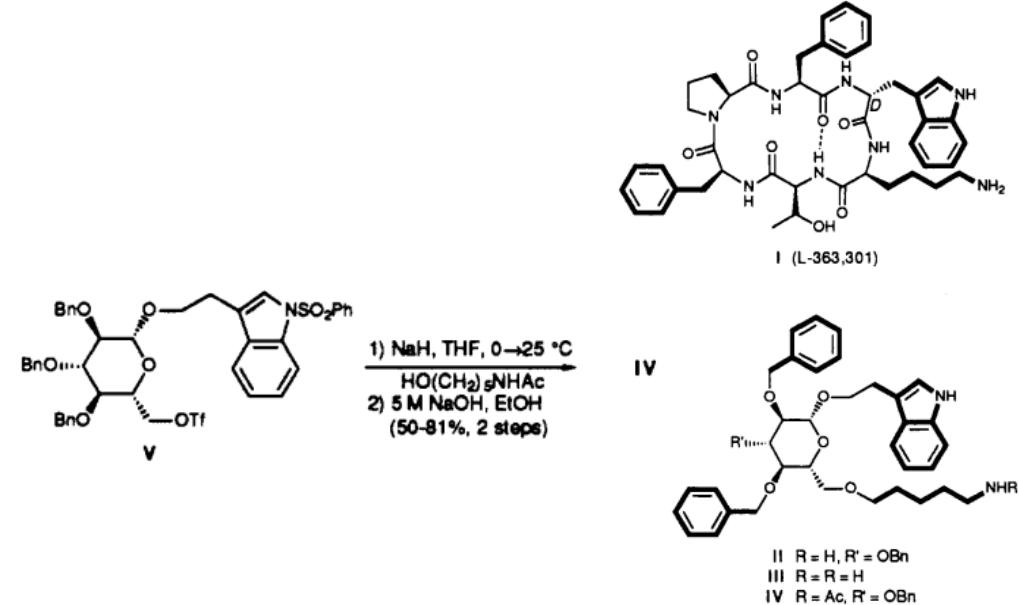
Reakcijski uvjeti: a) $\text{BrCH}_2\text{CO}_2\text{tBu}$, $\text{Bu}_4\text{N}^+\text{HSO}_4^-$, aq. 50% $\text{NaOH}/\text{C}_6\text{H}_6$ (1:1), st., 1 h. b) OsO_4 (kat.), NMO, THF/aceton/ H_2O (1:1:1), st., 2 h, zatim $\text{Pb}(\text{OAc})_4$, Na_2CO_3 , benzene, 0 °C → st., 3 h; c) H-Phe-Leu-OMe (15), $\text{NaBH}(\text{OAc})_3$, NEt_3 , 1,2-dikloretan, st., 30 min; d) Fmoc-Gly-OH, DIC, CH_2Cl_2 , 0 °C → st., 16 h; e) HCO_2H , st., 16 h; f) PfpOH, DCC, EtOAc , 0 °C, 2 h; g) DBU, dioksan, 100 °C, 4.5 h; h) aq. 1 M LiOH , dioksan, 10 °C → st., 2 h zatim H_2 , Pd/C , MeOH , 48 h.

β -D-glukoza pokazala se pogodnim skeletnim kalupom za smještanje aminokiselinskih ostataka prisutnih u regiji β -okreta somatostatina

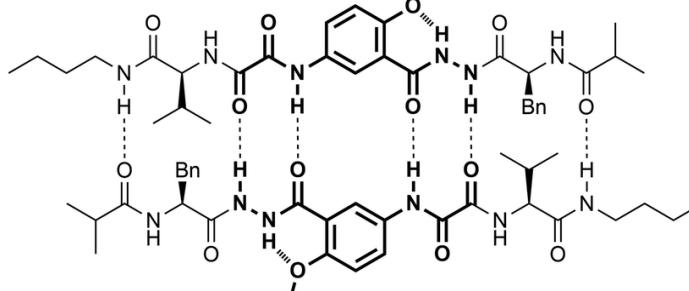
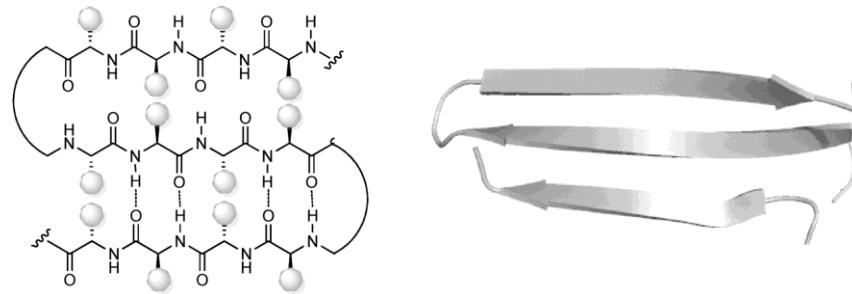

Mimetik somatostatina s glukopiranoznim kalupom koji ograničava konformacijsku fleksibilnost
Somatostatin (SRIF); L-363,301 (potencijalni agonist)
Monosaharidni peptidomimetik

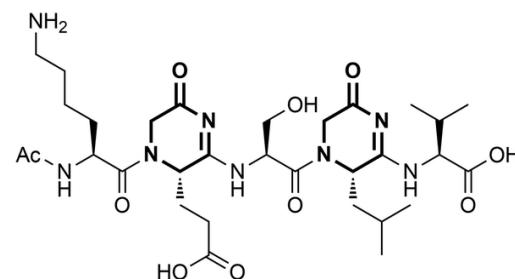
Ta dva ciklička peptida sadrže jednak motiv β -okreta kojeg čini tetrapeptidna sekvenca Phe-Trp-Lys-Thr (D-Trp u slučaju L-343,301), u kojem su triptofanski i lizinski ostatak na položajima $i+1$ te $i+2$ ključni za vezivanje

Mimetici β -ploča

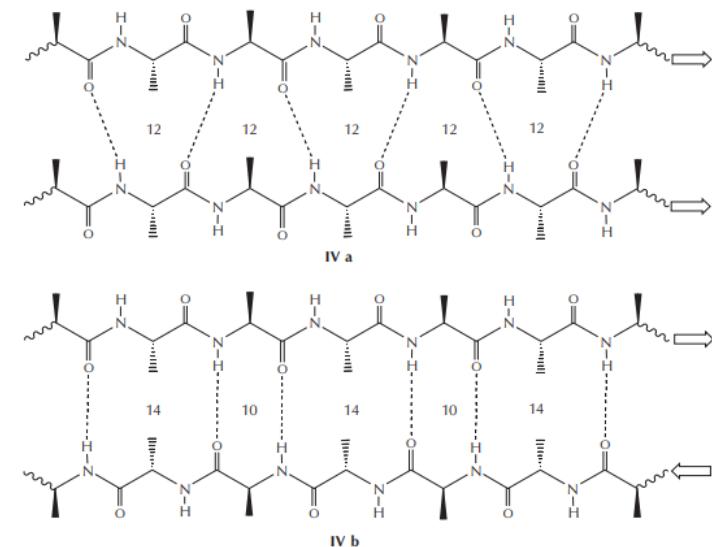
dimer β -ploče peptida i-Pr-Phe-Hao-Val-Bu

4,5-dihidro-2(3H)-pirazinon u peptidomimetiku;
koji inhibira PPI između α -1-sintropina s nNOS

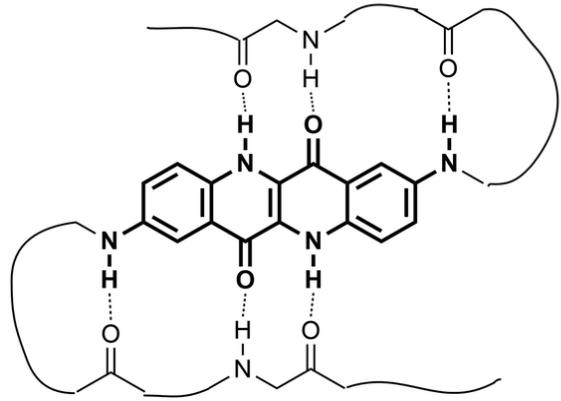
Hao; 5-hidrazino-2-metoksibenzojeva kiselina
(sekvenca Phe-Hao-Val) predstavlja tripeptidni mimetik β -niti

Druge često korištene kiseline kojima se stvara preduvjet za formiranje izdužene konformacije svojstvene β -niti su 1,6-dihidro-3(2H)-piridinon (Ach), D-Pro-DADME (1,2-diamino-1,1-dimetiletan) i 4,5-dihidro-2(3H)-pirazinonski dio

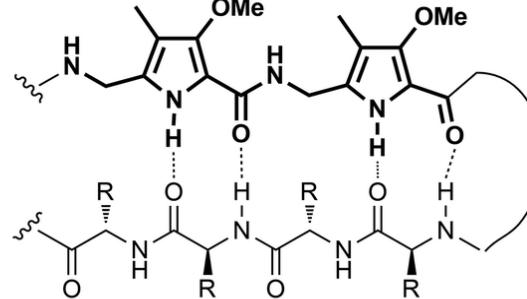

U paralelnim β -pločama (IVa) dijelovi lanca orientirani su u istom smjeru s obzirom na N- i C-terminalni kraj, a vodikove veze između peptidnih skupina u tim segmentima ravnomjerno su pomaknute i zatvaraju određeni kut u odnosu na drugi lanac te tvore 12-člane prstenove. Kod antiparalelnih β -ploča (IVb) izmjenjuju se 10- i 14-člani prstenovi, a vodikove su veze gotovo okomite na susjedni segment

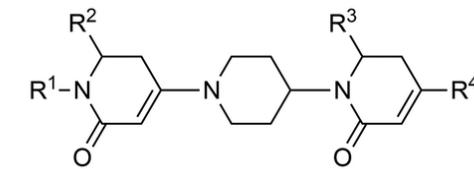
Zamjenom jednog segmenta peptidne okosnice aromatskim okvirom poput epindolidiona ili aminokiselinska sekvence koje uključuju metoksiptirole, stvaraju se preduvjeti za zauzimanje izdužene konformacije svojstvene β -niti; na taj način dizajniran je β -lanac kao inicijator β -ploče

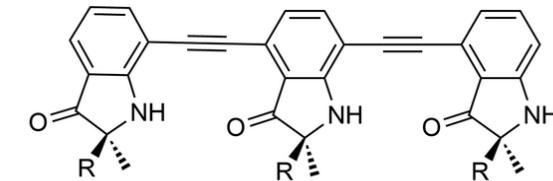
epindolidion kao mimetik β -ploče

metoksiptirolni oligomeri kao mimetici β -ploče

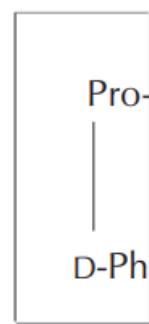

oligomer piperidin-piperidona kao mimetik β -ploče

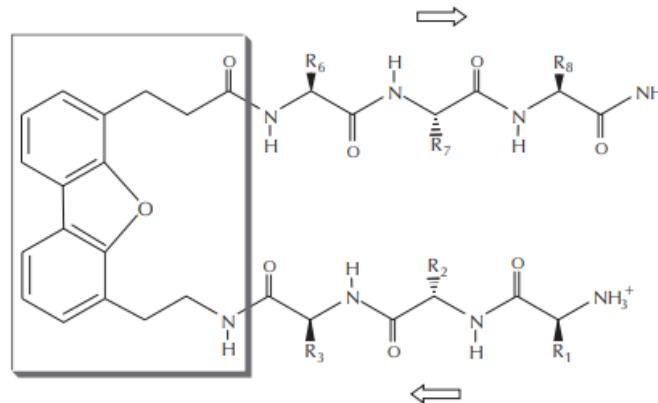

oligomer 2,2-disupstituiranog-indolin-3-ona kao mimetik β -ploče

Oligomeri sastavljeni od 2,2-disupstituiranih-indolin-3-ona i piperidin-piperidinona, koji posjeduju ograničenu slobodu rotacije, mogu se koristiti kao mimetici β -niti

Pro-Val-Orn-Leu-D-Phe
D-Phe-Leu-Orn-Val-Pro

Zamjenom Pro-D-Phe kao inicijatora β -okreta u antibiotiku gramicidinu S s rigidnim heterocikličkim kalupom, dok je drugi segment Pro-D-Phe uklonjen

ZAKLJUČAK

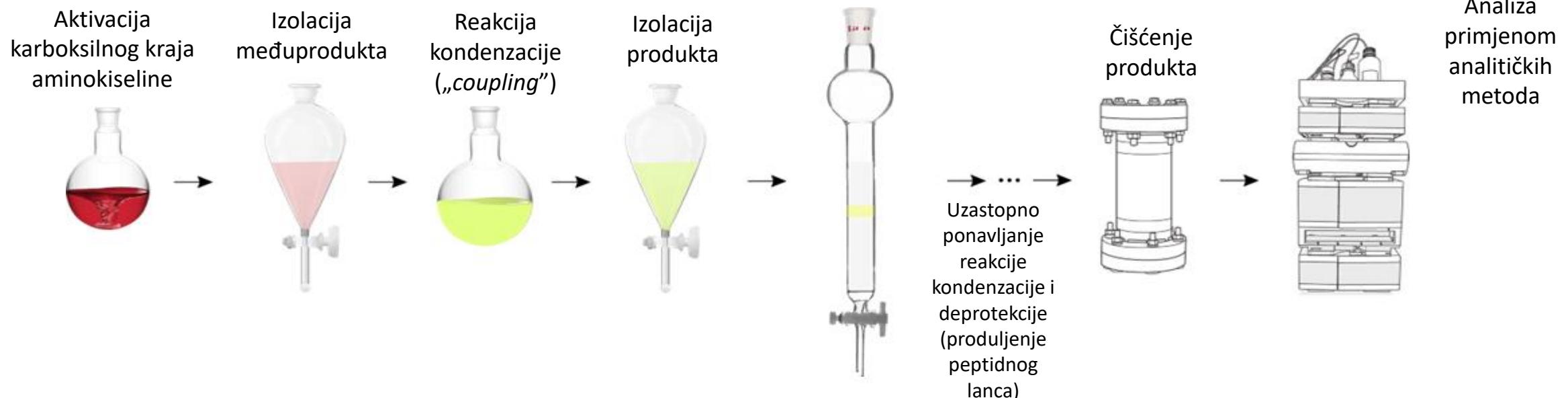
Područje peptidomimetike započelo je modifikacijama u strukturi malih peptida, što je uglavnom rezultiralo promjenom lokalne konformacije, ali često nije bilo dovoljno za promjenu biokemijskih obilježja ishodnog peptida

Želja za razumijevanjem, kontrolom, kao i mogućnošću oponašanja prirodnih peptida rezultirala je sve većim interesom za razvojem (sintezom) spojeva koji mogu oponašati sekundarne strukture

Prikazan je koncept izgradnje biološki aktivnih molekula koje mogu oponašaju peptide/proteine te se odlikuju povećanom stabilnošću i unaprijedenom biološkom aktivnošću

Pored toga potreba za globalnim konformacijskim promjenama ostaje glavni pokretač u potrazi za strukturnim elementima koji mogu potaknuti stvaranje određene sekundarne i tercijarne strukture

Sinteza u otopini

Sinteza na čvrstom nosaču

Zahvaljujem na pažnji ☺

